

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14C/197/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113218106
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4113218106.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Lenkou Halmešovou v právnej veci navrhovateľa: Ing. F. J., bytom E. Z. I. č. XXX, proti odporcovi: T. J., bytom F. Z. I. č. XXX, zastúpený matkou M. O., bytom F. Z. I. č. XXX, o zrušenie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

Súd mení rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P 377/2007 - 45 zo dňa 7.2.2008 tak, že znižuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa v prospech odporcu T. J. zo sumy 132,80 eur na sumu 40 eur mesačne počnúc dňom 1.6.2013, ktorú je povinný platiť odporcovi vopred vždy do 15. dňa v mesiaci.

Zročné výživné za obdobie od 1.7.2013 do 28.2.2015 vo výške 667,20 eur je navrhovateľ povinný zaplatiť odporcovi v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa písomným návrhom Okresnému súdu Nitra dňa 29. 5. 2013 domáhal, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi určenej naposledy rozsudkom Okresného súdu v Nitre č.k. 24P 377/2007-45 zo dňa 7. 2. 2008. Návrh odôvodnil tým, že odporca dosiahol plnoletosť a aj napriek tomu, že nie je schopný samostatne sa živiť pre jeho zdravotný stav, je možné zabezpečiť jeho výživu dávkami sociálneho poistenia, t.j. priznaním invalidného dôchodku o ktorý odporca požiadal. Poukázal na zmenu pomerov na jeho strane, má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, dcére J. P. a synovi F., ktorá je t.č. na predĺženej materskej dovolenke pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav maloletého syna F.. V súčasnosti poberá rodičovský príspevok vo výške 196 eur mesačne a 45 eur rodinné prídavky. Je živnostníkom od 1. 3. 2010, ale od novembra 2011 je bez príjmu, v marci 2012 si otvoril predajňu - kúpeľňové štúdio, čím stúpili výdavky na podnikanie, rok 2012 skončil so stratou 10605 eur. Jeho mesačné výdavky predstavujú približne 1000 eur mesačne. Žiada zrušiť vyživovaciu povinnosť voči plnoletému T. J., nakoľko má vedomosť, že požiadal o invalidný dôchodok a vo veci dôchodku bolo rozhodnuté.

Súd rozhodol rozsudkom č.k. 14C/197/2013 - 73 zo dňa 18.2.2014 tak, že : Súd návrh zamietal. Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/307/2014-85 zo dňa 31.10.2014 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď sa v konaní obmedzil len na posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa z hľadiska toho, či sú dané podmienky na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti voči odporcovi. Odvolací súd poukazuje na to, že návrh rodiča na zrušenie výživného na dieťa zahrňuje v sebe i návrh na zníženie výživného, v dôsledku čoho je súd povinný v konaní, v ktorom sa skúma dôvodnosť návrhu na zrušenie výživného, zaoberať sa aj tým, či nedošlo k zmene

pomerov, odôvodňujúcej prípadne zníženie výživného. V tomto smere súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že vzhľadom na zmenu pomerov, tak na strane navrhovateľa (pribudnutie vyživovacích povinností, nedostatočný príjem), ako aj na strane odporcu (je poberateľom invalidného dôchodku), by do úvahy v danej veci po splnení všetkých zákonných podmienok, prichádzalo zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi. Za danej situácie bolo podľa názoru odvolacieho súdu povinnosťou súd prvého stupňa sa zaoberať tým, či konštatovaná zmena pomerov na strane účastníkov konania odôvodňuje zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa, pretože posúdenie otázky, či sú dané predpoklady pre zníženie výživného, bolo nepochybne možné i v tomto konaní. Návrh navrhovateľa na zrušenie výživného, ktorý je predmetom tohto konania, zahrňuje v sebe i tento, svojím obsahom užší nárok t.j. zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa.

Splnomocnená zástupkyňa odporcu na pojednávaní uviedla, že s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti voči synovi, nesúhlasí. Odporca má priznaný invalidný dôchodok v sume 300 eur mesačne, avšak tento dôchodok nepostačuje na krytie nákladov a výdavkov spojených so starostlivosťou o syna, je na vozíčku, jeho zdravotný stav vykazuje znaky ťažko postihnutej osoby. Od siedmich rokov do júna roku 2013 bol umiestnený v zariadení sociálnych služieb Hrabiny pri Novej Bani, kde chodil aj do školy s tým, že išlo o týždenný pobyt a na víkendy ho brávala domov. V súčasnej dobe je syn umiestnený v zariadení sociálnych služieb v Klasove, kde mesačne platí sumu 323,84 eura, ktorá suma zahŕňa náklady na stravu vo výške 138,51 eura, bývanie 26,58 eura, odborná činnosť 81 eur, obslužné 7,73 eura a vreckové 39,62 eura. Raz za týždeň, resp. dva týždne si syna zo zariadenia berie domov, na celý víkend. Invalidný dôchodok poberá odporca v súčasnej dobe vo výške 313,10 eura, celá suma je poukazovaná zariadeniu sociálnych služieb a ešte dopláca zariadeniu do sumy 324 eur. Okrem tohto doplatku 14 eur dokupuje synovi plienky, hygienické potreby na čas, keď je u nej doma a mesačne má výdavky s jeho pobytom u nej asi 80 eur.

Po vrátení veci druhostupňovým súdom bolo doplnené dokazovanie o výsluch účastníkov konania.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že u neho k zmene pomerov nedošlo od posledného rozhodnutia. Manželka je naďalej na predĺženej materskej, teda poberá len rodičovský príspevok. Čo sa týka jeho podnikania, daňové priznanie ešte nepodával, ale myslí si, že veľké rozdiely tam nebudú a tiež výdavky, ktoré predtým dokladoval zostali rovnaké. Syn má nárok aj na vianočný príspevok, to je tiež ďalšia čiastka okolo 80 eur, z ktorej sa hradia jeho náklady. Keď sa vychádza z toho, že jeho dôchodok je 317,70 eur, a rozpočíta sa vianočný príspevok dostávame sa na sumu, ktorou sú pokryté celé náklady v ústave s tým, že keď sa ešte rozpočíta preplatok tak sa dostávame na sumu 340 až 350 eur mesačne. To že si ho berie matka domov má výdavky s plienkami 30 eur, benzín môže byť 38 eur mesačne a keďže sa máme podieľať obaja rodičia rovnakou účasťou mám za to, že dôvodné je výživné v minimálnej výške a to 30 eur. Keď súd považuje za dôvodné zníženie výživného i keď ja som trval na zrušení myslím si že suma 30 eur je postačujúca, keďže príjem odporcu stačí na úhradu jeho nákladov v zariadení a sama zástupkyňa odporcu uvádza, že aj doposiaľ vydržali bez môjho výživného. Ja žiadam zročné výživné zaplatiť v splátkach.

Zástupkyňa odporcu na pojednávaní uviedla, že výška invalidného dôchodku syna je teraz 317 eur. U nej došlo k zmene v tom, že pracuje u nového zamestnávateľa vo Vrábľoch ako operátor vo výrobe. Od januára jej bol zvýšený príjem na 450 eur v čistom mesačne. Zamestnanie menila najmä kvôli synovi, keďže tento bol zvyknutý byť každý víkend doma a predchádzajúce zamestnanie mu to neumožňovalo. Teraz pre neho môže chodiť každý víkend, má náklady na benzín, zariadenie je vzdialené asi 15 km. Potom sú to plienky asi 30 eur mesačne a samozrejme výživové doplnky, dokupovanie oblečenia, drogerie. Keď je syn cez víkend doma odhlási ho v zariadení zo stravy, a potom vždy raz ročne sa robí vyúčtovanie, kedy jej vrátia túto sumu za stravu. Tento rok to bolo niečo vyše 200 eur a z toho mu potom kúpila dekubitovú sedačku. Súhlasí s tým, aby sa výživné znížilo na polovicu t.j. na 70 eur. Tiež mu musí doplatiť za invalidný vozík, ktorý mu objednali, a ktorý poisťovňa nepreplatí v plnej výške. Kazí sa jej auto, ktorým pre neho chodím, to sú ďalšie náklady, bez neho by pre syna nemohla chodiť. Navrhovateľ sa o syna nestará vôbec, povedal, že jeho to obmedzuje, preto všetku starostlivosť mimo ústavu zabezpečuje synovi len ona. V lete ho berú do Vyhní, aby mal tiež nejakú dovolenku. Chcem len aby aj navrhovateľ prispieval na syna, aby mu mohla kúpiť napr. encyklopédiu, keď ju chce. Keď chce platiť navrhovateľ minimálne výživné, môže si syna brávať každý druhý víkend on. Navrhovateľ naposledy výživné na syna uhradil v júni 2013, t.j. od júla 2013 ako začalo toto konanie nebolo uhradené v žiadnej výške.

V predmetnej veci vykonal súd dokazovanie a to výsluchom navrhovateľa, matky odporcu, ako splnomocnenej zástupkyne, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, a to najmä s dokladmi o výdavkoch navrhovateľa, daňovým priznaním, rozhodnutiami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, posudkami, príjmom manžela matky odporcu, príjmom matky odporcu, jej výdavkami, lekáorskými posudkami, rozhodnutím Nitrianskeho samosprávneho kraja, rozhodnutiami o invalidnom dôchodku odporcu, potvrdeniami a výpočtovým listom Zariadenia sociálnych služieb Klasov, zmluvou o poskytovaní sociálnej služby, spisom Okresného súdu Nitra sp.zn. 16C 41/2010, sp.zn. 24P 377/2007, potvrdenie o platení úhrad za poskytované služby zariadenia sociálnych služieb Klasov zo dňa 15.2.2015 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Odporca je synom navrhovateľa a jeho zástupkyne, matky M. O.. Odporca je osobou ťažko zdravotne postihnutou, tak, ako to vyplýva z lekárskeho posudku trpí DMO s ťažkou psychomotorickou retardáciou a vzhľadom na svoj zdravotný stav je plne odkázaný na pomoc inej fyzickej osoby a vyžaduje nepretržitý dohľad. Je poberateľom invalidného dôchodku v sume 317 eur mesačne (od 1. 1. 2014 to bolo 313,10 eur). Odporca je umiestnený v Zariadení sociálnych služieb Klasov na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby uzavretej dňa 2. 9. 2013. Z rozpisu úhrad predloženého Zariadením sociálnych služieb "KREATÍV" Klasov vyplýva, že celková výška úhrady za poskytovanú sociálnu službu za 28 dní je suma 314,17 eur, za 29 dní je to 323,29 eur, za 30 dní je to suma 332,41 eur a za 31 dní suma 341,52 eur. Odporcu si jeho matka bráva na víkendy domov, v rámci ktorého pobytu mu zakupuje hygienické potreby (najmä plienky), poskytuje stravu, mesačne približne vo výške 80 eur a osobnú starostlivosť.

Výška vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi (v tom čase maloletému) bola určená naposledy rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P 377/2007-45 zo dňa 7. 2. 2008 a to vo výške 132,80 eura (4000,- Sk), ktorým rozsudkom súd znížil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa na odporcu zo sumy 5 000,- Sk na sumu 4 000,- Sk mesačne od 1. 2. 2008. V tomto čase navrhovateľ pracoval vo Veľkej Británii a zarobil priemerne 400 libier týždenne, pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť, keď dňa 25. 3. 2007 sa mu narodila dcéra J. P. J..

Navrhovateľ návrhom zo dňa 19. 10. 2010 zapísaný pod sp.zn. 16C 41/2010 žiadal súd o zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporcovi, T. J., ktorý návrh odôvodnil tým, že odporca dňa 4. 9. 2010 nadobudol plnoletosť a aj keď je zrejmé, že nie je schopný sám sa živiť a pre svoj zdravotný stav nemôže vykonávať zárobkovú činnosť, zabezpečenie jeho výživy sa realizuje dávkami sociálnej pomoci. Okresný súd v Nitre rozsudkom č.k. 16C 41/2010-39 návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol. Krajský súd v Nitre, rozhodujúc o odvolaní navrhovateľa proti tomuto rozsudku, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil dôvodiac, že o žiadosti odporcu o priznanie invalidného dôchodku do dňa rozhodnutia súdu rozhodnuté nebolo a skutočnosťou, že odporca nie je zatiaľ schopný sa sám živiť, naďalej študuje, vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči nemu naďalej trvá. Ku dňu rozhodovania súdu v tejto veci došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa, keď mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči maloletému synovi F. J., nar. XX. XX. XXXX, ktorý má na základe posudku zo dňa 10. 12. 2012 dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, vyžadujúci si osobitnú starostlivosť.

Navrhovateľ je samostatne zárobkovo činná osoba. Z daňového priznania za rok 2012 vyplýva, že príjmy navrhovateľa zo živnosti boli za rok 2012 v sume 27 889 eur, výdavky v sume 38 494 eur, t.j. navrhovateľ z podnikateľskej činnosti vykázal stratu vo výške 10 605 eur (č.l. 9 spisu). Okrem odporcu má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, manželka odporcu je na predĺženej rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 190,10 eura mesačne (č.l. 22 spisu). Jeho mesačné výdavky na domácnosť predstavujú náklady na stravu, hygienu, ošatenie v sume 350 eur, náklady na vykurovanie - plyn 89 eur, na elektrinu 65,80 eura, vodné a stočné 40 eur, poplatky v škôlke maloletým deťom v sume 70 eur, 50 eur mesačne doprava do škôlky, 47,61 eura mesačne poistenie detí, 14 eur mesačne poistenie domu, 141,70 eur mesačne spotrebiteľský úver a vyživovacia povinnosť na odporcu v sume 132,78 eura mesačne.

Matka odporcu, M. O., bola zamestnaná od 26. 8. 2013 vo Fakultnej nemocnici v Nitre a jej príjem bol mesačne v priemere 400 eur, v súčasnosti pracuje vo Vrábľoch, kde je jej príjem 450 eur v čistom. Žije v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý je zamestnaný a jeho príjem je v čistom mesačne v priemere 600 eur. Okrem odporcu má vyživovaciu povinnosť voči synovi P., nar. X. X. XXXX. Mesačné výdavky predstavujú náklady na stravu syna P. v škole v sume 19 eur mesačne, splátky hypotekárneho úveru na bývanie v sume 126,23 eura mesačne, náklady na vodné a stočné v sume 19 eur mesačne, náklady na elektrinu v sume 60 eur mesačne, náklady na plyn v sume 100 eur mesačne, so starostlivosťou o

odporcu má výdavky s jeho starostlivosťou, keď je u nej doma, mesačne v sume 80 eur na hygienické potreby a stravu (č.l. 35-39 spisu).

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 o rodine (ďalej len zákon o rodine) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti, súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Vyživovacia povinnosť vzniká len medzi určitými osobami (nie akýmikoľvek subjektmi práva), a to medzi členmi rodiny, prípadne bývalými členmi rodiny. Vyživovacie vzťahy spravidla vznikajú nezávisle od vôle jednotlivých osôb. Ak sa výživné neplní dobrovoľne, vyživovaciu povinnosť určí súd. V usporiadaných rodinných pomeroch sa táto povinnosť nevníma ako zákonná, pravidlom je dobrovoľné plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu v potrebnom rozsahu. Pokiaľ to tak z rôznych dôvodov nie je, je potrebné súdne rozhodnutie, ktoré je z uvedeného dôvodu deklaratórne. Z tejto teórie vyživovacej povinnosti jednoznačne vyplýva, že rodičia predovšetkým plnia svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom dobrovoľne, a až v prípade, ak plnenie tejto povinnosti z akéhokoľvek dôvodu zo strany jedného, či oboch rodičov zlyhá, nastupuje autoritatívne rozhodnutie súdu, ktorým súd určí vyživovaciu povinnosť voči buď maloletej, alebo plnoletej osobe, ktorá v dobe rozhodovania nie je schopná sama sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom trvá do doby, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Za okamih nadobudnutia schopnosti dieťaťa samé sa živiť sa spravidla považuje ukončenie jedného štúdia toho istého stupňa, resp. ukončenie prípravy na budúce povolanie, resp. schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady, pričom sa vyžaduje, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu. Dosiahnutím plnoletosti vyživovacia povinnosť rodičov nezaniká a pokiaľ dieťa z rôznych dôvodov nenadobudne schopnosť samostatne sa živiť, napr. v prípade ťažkej invalidity dieťaťa, vyživovacia povinnosť trvá do smrti rodiča alebo dieťaťa.

V predmetnej veci sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporcovi dôvodiac, že je plnoletý a vznikol mu nárok na priznanie invalidného dôchodku. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporca je zdravotne ťažko postihnutou osobou, je umiestnený v Zariadení sociálnych služieb "KREATÍV" Klasov, za ktorý pobyt a starostlivosť v tomto zariadení platí poplatok 332,41 eur pri počte dní 30 v mesiaci. Z lekárskeho posudku jednoznačne vyplýva, že odporca nie je schopný sám sa živiť. Z tohto dôvodu preto vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi jednoznačne trvá. Na druhej strane je však nesporné, že odporca je poberateľom invalidného dôchodku, v súčasnej dobe v sume 317 eura mesačne. Je nesporné, že matka musí doplácať zariadeniu rozdiel medzi sumou invalidného dôchodku a poplatkom v sociálnom zariadení. Okrem toho v súvislosti so starostlivosťou o odporcu vznikajú matke ďalšie náklady na starostlivosť po dobu, keď má odporcu v domácej starostlivosti, ide o náklady na jeho hygienu, stravu, ošatenie, náklady na benzín, keď ho vozí domov na víkendy, podľa jej vyjadrenia v sume 80 eur mesačne. Medzi účastníkmi nebolo sporné to, že matke odporcu vracajú časť sumy za stravné v čase, keď je odporca u nej doma a že poberá aj tzv.vianočný príspevok v sume cca 80 eur. Tiež však nebolo sporné, že matka dopláca rôzne sumy za nákup zdravotníckych potrieb pre odporcu (napr. dekubitová sedačka, vozík). U navrhovateľa, ktorý na poslednom pojednávaní súhlasil so znížením

výživného na sumu 30 eur mesačne, došlo tiež k zmene pomerov od posledného rozhodnutia a to najmä v tom, že má dve ďalšie vyživovacie povinnosti a nastala zmena aj v zárobkovej oblasti, keď už nepracuje vo Veľkej Británii, ale pôsobí ako živnostník. Keďže k zmene pomerov došlo na oboch stranách, súd po ich zhodnotení, dospel k záveru, že v danej veci je dôvodné zníženie výživného. Podstatnou je skutočnosť, že odporcovi bol priznaný invalidný dôchodok, z ktorého sa hradí prevažná časť jeho nákladov. Je však zrejmé, že matka odporcu znáša v súčasnosti sama ďalšie náklady súvisiace s výživou odporcu a navyše iba ona sama poskytuje odporcovi aj osobnú starostlivosť počas víkendov. Taktiež matka odporcu, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, tak ako aj navrhovateľ s tým, rozdielom, že navrhovateľ má dve ďalšie vyživovacie povinnosti. Vzhľadom na zmenu pomerov, tak na strane navrhovateľa (pribudnutie vyživovacích povinností, nižší príjem), ako aj na strane odporcu (je poberateľom invalidného dôchodku), súd dospel k záveru, že je dôvodné zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi a to na sumu 40 eur mesačne. Súd tak zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P 377/2007 - 45 zo dňa 7.2.2008, ktorým bola určená vyživovaciu povinnosť navrhovateľa v prospech odporcu T. J. na sumu 132,80 eur a navrhovateľa zaviazal prispievať na výživu odporcu sumou 40 eur mesačne počnúc dňom 1.6.2013, ktorú je povinný platiť odporcovi vopred vždy do 15. dňa v mesiaci.

Keďže v konaní nebolo sporné, že navrhovateľ od júla 2013 neplatí žiadne výživné na odporcu, súd určil aj zročné výživné za obdobie od 1.7.2013 do 28.2.2015, ktoré je vo výške 667,20 eur. Táto suma 667,20 eur predstavuje výživné za 20 mesiacov x 40 eur = 800 eur - 132,80 eur (navrhovateľom zaplatené výživné za jún 2013). Túto sumu je navrhovateľ povinný zaplatiť odporcovi v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko účastníci boli v konaní úspešní len čiastočne.

Poučenie:

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním a to do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.